

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ НОРМАТИВНОЇ БАЗИ ЩОДО ЗАСТОСУВАННЯ СИСТЕМ ПОЖЕЖОГАСІННЯ ТОНКОРОЗПИЛЕНОЮ ВОДОЮ В УКРАЇНІ

Як відомо, звичайна вода та з різними добавками, які поліпшують її чи ті її властивості, є найпоширенішою вогнегасною речовою. Широке застосування систем водяного пожежогасіння відповідає світовим тенденціям. Європейський Союз ухвалив рішення щодо переходу на екологічно чисті засоби пожежогасіння, в основному – на воду. Американські страхові компанії високо цінують системи водяного пожежогасіння. Ефективність спрацювання їх на пожежах сягає 92 %, і страховий ризик від пролитої води легко розрахувати.

Унаслідок багаторічних досліджень та випробувань у промислові розвинутих країнах розроблено технології та технічні засоби, які забезпечують істотне підвищення ефективності застосування води в сфері протипожежного захисту. Зокрема, це стосується технологій пожежогасіння на основі використання тонкорозпилених струменів води та водних вогнегасних речовин. Створено і впроваджено значну кількість автоматичних систем пожежогасіння тонкорозпиленою водою (TPB) для захисту різних приміщень на морських суднах, житлових котеджів, офісних приміщень, об'єктів із ЛЗР та ГР, складів тощо.

При цьому до сьогодні бракує загальноприйнятих нормативних параметрів подавання TPB для гасіння різних об'єктів, на відміну від встановлених норм подавання води із спринклерних систем пожежогасіння, зокрема, в ДСТУ Б EN12845:2011 *Станціонарні системи пожежогасіння. Автоматичні спринклерні системи. Проектування, монтування та технічне обслуговування* (EN12845:2004+A2:2009, IDT) або в проекті ДСТУ Б EN14816:201X *Станціонарні системи пожежогасіння. Дренчерні системи. Проектування, монтування та технічне обслуговування* (CEN/TS 14816:2008, IDT). Таке положення можна пояснити насамперед досить величими розбіжностями у параметрах струменів TPB, які формуються технічними засобами різних виробників. При цьому системи пожежогасіння TPB поділяють на три групи, відповідно до значень робочого тиску, а саме:

- низького тиску – до 12,5 бар;
- середнього тиску – вище за 12,5 бар, але не більше за 35 бар;
- високого тиску – не нижче за 35 бар.

Очевидно, що характеристики струменів, які формуються різними системами TPB, насамперед розподіл крапель за розмірами, можуть істотно відрізнятися, що, своєю чергою, значною мірою впливає на ефективність гасіння різних об'єктів. Відомо, наприклад (дані компанії «Kidde

Deugra»), що оптимальний діапазон розмірів крапель для систем TPB, за якого забезпечується ефективне гасіння рідких вуглеводнів, має такі параметри:

- середній об'ємний діаметр становить $D_{v0,5} = 50 \dots 200 \text{ мкм}$;
- верхня межа $D_{v0,9} \leq 500 \text{ мкм}$;
- нижня межа $D_{v0,1} \geq 40 \text{ мкм}$.

На жаль, сучасний рівень розвитку теорії створення технічних засобів подавання тонкорозпилених водних вогнегасних речовин поки що не дає змоги проектувати елементи систем TPB із заданими параметрами розподілу розмірів крапель.

Тому в промислові розвинутих країнах застосовують підхід до визначення належних параметрів подавання TPB на основі випробувань конкретних систем пожежогасіння TPB для гасіння модельних об'єктів пожежі, характеристики яких та сценарії розвитку можливої пожежі максимально відповідають властивостям групи однотипних об'єктів протипожежного захисту.

Нижче наведено перелік чинних національних та міжнародних нормативних документів, у яких викладено вимоги щодо випробувань систем TPB:

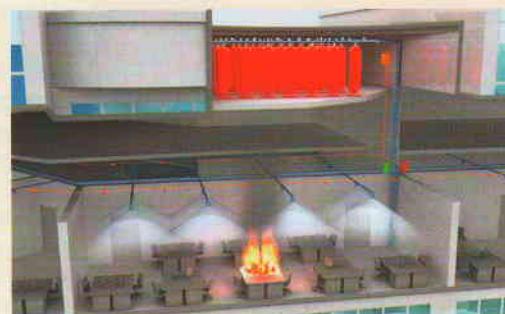
1. NFPA 750 Standard on Water Mist Fire Protection Systems. 2010 Edition

2. ISO 6182-9:2005 Fire protection – Automatic sprinkler system – Part 9: Requirements and test methods for water mist nozzles (Станціонарні системи пожежогасіння – Автоматичні спринклерні системи – Частина 9: Вимоги та методи випробувань розпилювачів тонкорозпиленої води).

3. ANSI/FM 5560. American National Standard for Water Mist Systems. 2007.

4. Approval Standard for Water Mist Systems. Class Number 5560, March 2009.

5. CEN/TS 14972:2011 Fixed firefighting systems – Watermist systems – Design and installation (Станціонарні системи пожежогасіння – Системи пожежогасіння тонкорозпиленою водою – Проектування і монтування).

6. ГОСТ Р 53288-2009 Установки водяного и пенного пожаротушения автоматические. Модульные установки пожаротушения тонкораспыленной водой автоматические. Общие технические требования. Методы испытаний.

7. СП 5.13130.2009 Свод правил. Системы противопожарной защиты. Установки пожарной сигнализации и пожаротушения автоматические. Нормы и правила проектирования.

Як видно з наведеного переліку, ці нормативні документи ухвалено протягом останніх 4-8 років. Хоча частину з них оновлено за редакціями попередніх документів, зокрема NFPA 750 (попередня версія 2000 року) та CEN/TS 14972:2011 (попередня версія 2008 року).

Порівняльний аналіз наведених нормативних документів свідчить, що найбільшу кількість сценаріїв вогневих випробувань обладнання систем пожежогасіння TPB описано у стандарті міжнародної асоціації FM Approval – Approval Standard for Water Mist Systems. Class Number 5560, March 2009. Ці сценарії об'єднано в групу за принципом однорідності об'єктів протипожежного захисту з огляду на характер їхньої пожежної небезпеки та можливих варіантів розвитку пожежі.

Наприклад: «1) Захист простору з обладнанням, об'єм якого не перевищує 80 м^3 . Додаток А. Ці застосування включають кімнати з обладнанням, таким як масляні насоси, масляні резервуари, паливні фільтри, генератори, трансформатори напруги, коробки передач, ведучі валі, змащувані гальмівні колодки, генератори дизельних двигунів та інше аналогічне обладнання, в якому застосовують пальне та/або змащувальні рідини з випаровуваністю менше або рівною з «light diesel». Всі пожежонебезпечні об'єкти з цього переліку повинні бути захищені із застосуванням «total flooding application» (захист всього простору), як мінімум, протягом часу, вдвічі більшого за тривалість гасіння

модельних пожеж (вогнищ), або тривалість зупинки». Передбачено 4 сценарії вогневих випробувань».

Загалом описано 95 сценаріїв вогневих випробувань для 15 груп однорідних об'єктів.

Нині на завершальній стадії перебуває розроблення стандарту України, гармонізованого зі ступенем IDT із' Європейськими нормами CEN/TS 14972:2011. У ньому описано 11 сценаріїв вогневих випробувань для п'яти груп об'єктів:

- об'єкти, де є горючі рідини (четири сценарії);

- кабельні горизонтальні тунелі (один сценарій);

- офісні приміщення (один сценарій);

- промислова кухня з типовими фритюрницями (один сценарій);

- окремі приміщення середнього рівня небезпеки (ОН3) зі складуванням матеріалів заввишки не більше за 4 м (четири сценарії).

Крім того, у цьому стандарті сформульовано вимоги до розроблення репрезентативних методик вогневих випробувань систем пожежогасіння ТРВ.

В УкрНДІЦЗ за активної участі ПрАТ «Спецавтоматика» (м. Луганськ) проводять дослідження з метою освоєння низки методик вогневих випробувань систем ТРВ, передбачених цим стандартом, на буття чинності якого (орієнтовно у 2014 році) дасть змогу технічно грамотно виконувати роботи з проектування та монтування таких систем, що, своєю чергою, розширити можливості створення ефективних систем протипожежного захисту об'єктів різного призначення.

**Сергій ОГУРЦОВ,
Володимир
ДУНЮШКІН,
Вадим БЕНЕДЮК**

Віталій КРОПИВНИЦЬКИЙ,
начальник Укрнідіцз ДСНС України
генерал-майор служби
цивільного захисту

ГРОМАДСЬКА ПРИЙМАЛЬНА

Як розрахувати належну кількість вогнегасників на об'єкті?

В. Токарчук, Донецька область

Кількість вогнегасників для громадських будинків і споруд, приміщень об'єктів різного призначення, в тому числі підземних, а також транспортних засобів встановлюють за нормами технологічного проектування або галузевими правилами пожежної безпеки з урахуванням положень, викладених у НАПБ Б.03.001-2004 «Типові норми належності вогнегасників».

Під час визначення належної кількості вогнегасників для оснащення об'єкта слід ураховувати граничну площу приміщень, будинків і споруд, їхню категорію за вибухопожежною та пожежною небезпекою, клас можливої пожежі й тип вогнегасників. Кількість вогнегасників для гаражів і автомайстерень залежить від кількості місць стоянки автомобілів у боксі гаража.

Приміщення, обладнані системами автоматичного пожежогасіння, якщо в них не перебувають постійно люди, можуть забезпечувати вогнегасниками на 50 % норм належності для цих приміщень.

Якою літературою і якими документами слід користуватися, щоб грамотно скласти план евакуації з будинку у разі пожежі? Чи існують спеціальні програмні засоби для складання такого плану?

R. Денисенко, м. Одеса

Для побудови планів евакуації людей із будівель і споруд різного функціонального призначення належить користуватися Додатком 12 до Рекомендацій з розроблення інструкцій по заходах пожежної безпеки у будівлях і приміщеннях органів державної влади і місцевого самоврядування, а також органів управління підприємств, закладів, організацій незалежно від форм власності. Рекомендації по складанню планів евакуації людей у випадку пожежі (Пожежна безпека. Нормативні акти та інші документи. – Київ, 2000. – Т. 5. – С. 512 – 515).

Для складання планів евакуації людей достатньо наявних програмних засобів, що підтримують роботу з комп'ютерною графікою, – як стандартних, так і спеціалізованих (Autocad, Archicad і інші), залежно від складності об'єкта.

Під час розробки планів евакуації рекомендують керуватися результатами розрахунків параметрів руху людських потоків та динаміки поширення небезпечних чинників пожежі. Планы евакуації повинні відображати особливості

об'ємно-планувальних рішень будівлі, зокрема кількість і тип евакуаційних виходів та розташування їх, особливості поведінки людей у екстримальних ситуаціях, наявність систем протипожежного захисту.

Якими документами встановлюють вимоги пожежної безпеки для об'єктів сервісного обслуговування автомобілів?

С. Литвинов, м. Дніпропетровськ

На етапі проєктування об'єктів сервісного обслуговування автомобілів слід керуватися вимогами ВСН 01-89 «Предприятия по обслуговуванню автомобілей», який на сьогодні діє на території України, чинний в частині вимог до підприємств, будинків та споруд автомобільного транспорту, зокрема технічного обслуговування й ремонту автомобілів.

Крім того, під час проєктування об'єктів сервісного обслуговування автомобілів також слід керуватися відповідними будівельними нормами, згідно з функціональним зонуванням такого об'єкту, а саме: СНиП 2.09.02 Производственные здания; СНиП 2.11.01 Складские здания; ДБН В.2.2-28 Будинки і споруди. Будинки адміністративного та побутового призначення; ДБН В.2.2-9 Будинки і споруди. Громадські будинки та споруди. Основні положення тощо.

Для об'єктів сервісного обслуговування автомобілів, які вбудовані в споруди іншого призначення, наприклад, автостоянки, або розташовані на території інших об'єктів, припом, автозаправна станція, крім наведених вище нормативних документів, слід додатково керуватися вимогами ДБН В.2.3-15 Споруди транспорту. Автостоянки і гаражі для легкових автомобілів та НАПБ Б.05.019 Інструкція щодо вимог пожежної безпеки під час проєктування автозаправних станцій.

Інженерне обладнання об'єктів сервісного обслуговування автомобілів (зовнішнє та внутрішнє водопостачання; опалення, вентиляція та кондиціонування; освітлення; системи протипожежного захисту тощо) повинно відповідати будівельним нормам.

Що стосується експлуатації об'єктів сервісного обслуговування автомобілів, то з цього питання належить дотримувати вимог НАПБ А.01.001 Правила пожежної безпеки в Україні та НАПБ В.01.054 Правила пожежної безпеки для підприємств і організацій автомобільного транспорту України.